

Pohvala pticama

Od Ernesta Tomaševiča i Ede Kovačevića
do Jadranke Fatur i Renate Vranyczany Azinović



Pohvala pticama

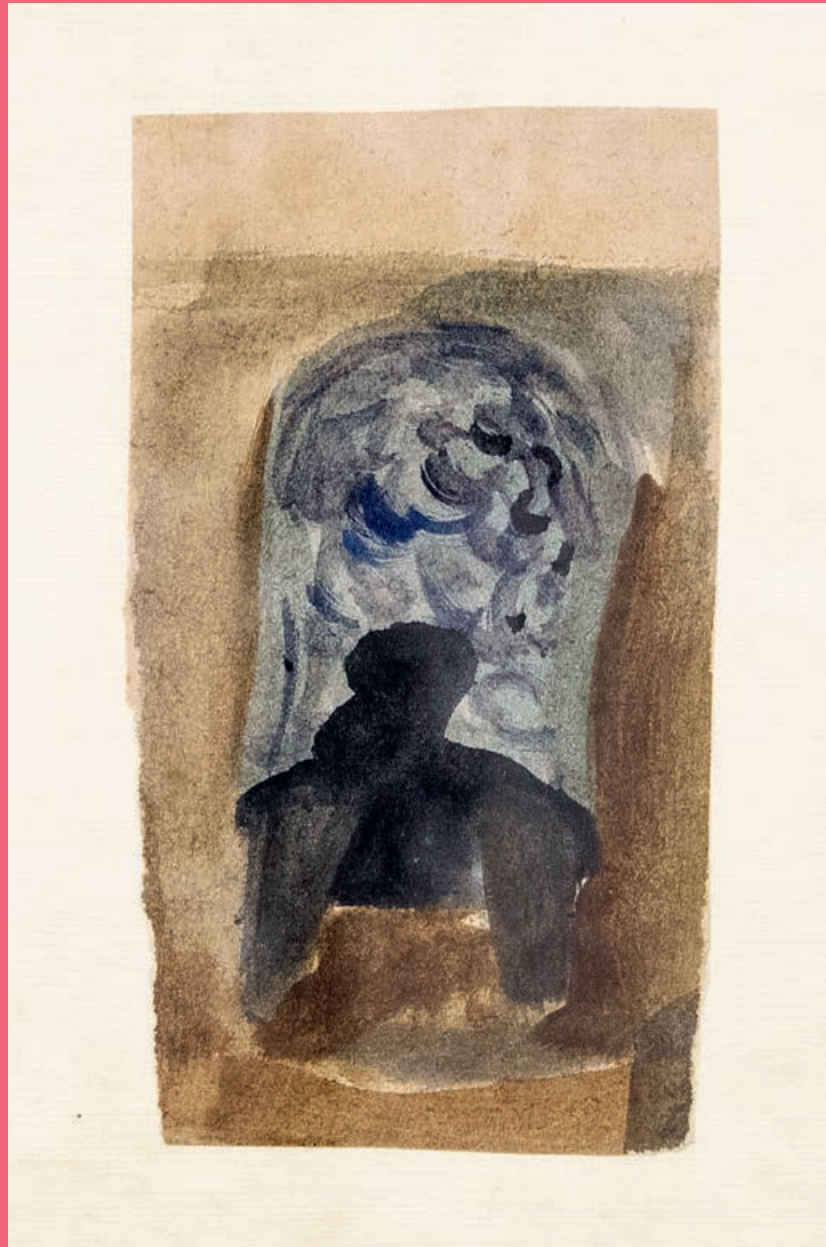
Od Ernesta Tomaševića
i Ede Kovačevića
do Jadranke Fatur
i Renate Vranyczany Azinović

Dr.sc. Snježana Pintarić
Dajana Vlasisavljević, prof.



14. 10. – 14. 11. 2025.

PUČKO OTVORENO UČILIŠTE KRAPINA
GALERIJA GRADA KRAPINE
Magistratska 25, 49000 Krapina



Tijekom cijele povijesti likovnog izražavanja, prikazi ptica kao i drugih životinjskih vrsta, od najranijih razdoblja do danas, predstavljali su zagonetku, fascinaciju, udivljenje, ali su ujedno izazivali i nerazumijevanje i strah te su ih ljudi povezivali i s tamnim, negativnim stranama života. Ne čudi stoga da ptice često imaju mitske, religijske ili simboličke uloge i da ih nalazimo u brojnim metaforama i personifikacijama u književnosti i ostalim umjetničkim vrstama. Njihovu ulogu u tom mitskom životu ne uskraćuje im niti racionalizam novog doba, ni sve snažniji razvoj znanosti.

Izložbom o pticama „Pohvala *pticama* – Od Ernesta Tomaševića i Ede Kovačevića do Jadranke Fatur i Renate Vranyczany Azinović“ u novijoj hrvatskoj umjetnosti u Galeriji grada Krapine nastavljamo predstavljanje djela s motivom ptice u hrvatskoj likovnoj umjetnosti započeto izložbom *Pohvala pticama* u samoborskoj Galeriji Prica 2023. godine. Značajan doprinos proučavanju ove iznimno zanimljive teme pronašle smo u nizu djela koja za motiv imaju pticu i u fundusu Galerije grada Krapine, fundusu koji u sebi okuplja značajna umjetnička imena hrvatskog slikarstva, kiparstva i grafike.

Ova izložba bavi se razdobljem druge polovice 20. stoljeća i prvim desetljećima 21. stoljeća, pokazujući svu raznolikosti modernističkih i postmodernističkih pristupa i poetika. Sam motiv umjetničkog djela u ovom je periodu manje važan nego li je to bio u prethodnim desetljećima, što znači da će ikonografska veza između teme / sižea i likovnosti biti posredna, jer na tragu apstrahiranja forme, dominantna napredna misao samu likovnost uzima za temu. Istodobno, figuracija donekle postaje anakrona pojava na likovnoj sceni. Međutim, svaka „revolucionarna“ promjena s vremenom gubi svoju inovativnost i postaje manirom. Naravno, odnosi se to na sva vremenska i stil-ska razdoblja pa sudu vremena odolijevaju samo oni radovi koji su bez obzira na stilsku formu i morfologiju sačuvali imaginativnost i nesputanu izvornost.

Dio te *anakronosti* 50-ih i 60-ih godina 20. stoljeća, kako ju neki vide, začahurila se u brojnim intimističkim prikazima pa i u onim scenama koje nastanjuju ptice Ede Kovačevića (1906. – 1993.), Marte Ehrlich (1910. – 1980.) i Zlatka Price (1916. – 2003.). I koliko god formalno različiti bili njihovi izrazi, imaju zajedničku osobinu da male, skromne motive, stvari čine velikima u svom duboko intimnom doživljaju. Najbolji primjer za to je slika Ede Kovačevića *U zimi* iz 1964./65. godine na kojoj se iz tamne podloge kao osobni zamišljaj probija njegovi ptica – znak, žir – znak, kora divljeg kestena – znak... Ipak, nije nevažno što se ptica probija zajedno sa svijetlim kvadratom na kojem je i slikareva signatura iz dubine tmine!¹ Martu Ehrlich je pak fascinirala slikovitost koka i pijetlova koje varira u brojnim akvarelima, gvaševima, čistoćom dječje udivljenosti u najljepšem smislu riječi. Pricin prikaz *Žene s pijetlom* iz 1953. zaustavljeni je trenutak zajedničkog bivanja dvaju bića na ovom svijetu između kojih nema u tim trenucima nikakve razlike. To je ujedno i vrijeme formiranja Pricinog stila u kojem će razviti svoj kolorističko-linearni slikarski jezik, a česta tema su bile žene u samoborskim nošnjama. Male stvari postaju velike i u ludističkim prikazima koji pokušavaju odagnati težinu misli i okrenuti se veseloj igrivosti. I ne, nije vedrina pogleda lakša od onog teškog, baš suprotno, potreban je veći napor da se ozbiljnost i težina života prihvatiti humorno. Veliki majstori takvog životnog i umjetničkog umijeća su Zvonimir Lončarić (1927. – 2004.), Vasko Lipovac (1931. – 2006.), Branko Ružić (1919. – 1997.) kao i Ivan Koža-

¹ Kovačevićevom intimističkom, samotnom senzibilitetu blizak je slovenski slikar Vladimir Makuc (1925. – 2016.), čovjek i slikar koji je volio ptice. Povodom nedavno (15. 6. – 2. 10. 2022.) održane izložbe u Galeriji Božidar Jakac snimljen je i kratki film o slikaru pod nazivom *Čovjek koji je volio ptice*, <https://www.youtube.com/watch?v=KFzqpvaObYY>, 24.8.2023.

rić, umjetnik nesklon velikoj gesti, već udivljenju velikoga u malome. Slikovitost motiva ptice za te umjetnike je kao stvoren. Njihovi prikazi, bilo da je riječ o grafici, slici ili skulpturi poigravaju se pojednostavljenim oblicima i dijelovima ptičjeg tijela. **Antun Boris Švaljek** (1951. – 2023.) duhovito transformira izgled pijetla: izduljen vrat koji se savija pod pravim kutom na koji je nasadena glava s crvenim akcentom krijeste, ponosa svakoga pijetla. Ista crvena boja nalazi se na nogama pijetla poput nekakvih papučica. Kolorističkim momentima koji iskaču iz srebrnkaste površine skulpture te izmjenom proporcija tijela ponosnoga pijetla Švaljek uspostavlja ludički karakter skulpture. Ovom prigodom podsjećamo i na sjajnu Lončarićevu *Pticu*, drvenu skulpturu velikih dimenzija realiziranu 1976. godine za Međunarodni simpozij kipara Forma prima, ovdje u Krapini.

Na izložbi je predstavljen i rad hrvatskog i francuskog slikara **Slavka Kopča** (1913. – 1995.), umjetnika kojemu je susret 1948. s Jean Dubuffetom (1901. – 1985.) bio ključan za njegov arbrutovski izraz vidljiv i u slikama ptica u različitim tehnikama, a koji je uvijek nenametljiv i nježan u izričaju.

Kao što je već ranije spomenuto, ptice su uvijek bile nositelji brojnih, različitih simboličkih značenja. Svaka vrsta ptice, od domaćih pijetlova do divljih ptica ili onih donesenih iz kolonijalnih područja imale su određenu simboliku koja je ovisno o okolnostima mogla biti suprotstavljajuća si. Uzmimo recimo za primjer galeba, bliskog našem podneblju i čestog likovnog motiva ne samo naših likovnih umjetnika. On može biti, *ukras mora*, kako navodi slavni prirodoslovac Alfred Edmund Brehm, *bilo kad leti, lebdi poput zmaja na vjetru, ili kad pliva*.² Dok se istovremeno ponegdje smatra zloslutnim znakom³ ili simbolom lakomosti zbog svoje nezasićne gladi. Kod nas se općenito smatra lijepom i moćnom pticom koja obitava u primorskim krajevima pa se nerijetko koristi kao simbol ljepote života na moru. I roda je nositelj pozitivnih asocijacija jer s njom dolazi toplije vrijeme i ljepši dani. Svojstvu da dugo nepomično stoji u plitkoj barskoj vodi pripisivala se meditativnost. Istina, ponekad ju se zbog toga gledalo i kao ljenivicu koja ništa ne radi.

Slika **Vladimira Dodiga Trokuta** (1949. – 2018.) *Tice pjevaju na kiši*, 1976. pripada formativnom likovnom razdoblju u kojem Trokut od 1968. do 1976. uči u Splitu kod jednog od najznačajnijih hrvatskih modernista, **Ante Kaštelančića** (1911. – 1989.) i jednog od najznačajnijih likovnih eksperimentatora **Božidara Jelinića** (1926. – 2011.). Riječ je o procesualnom radu – minimal art, nastalom u Splitu pod uplivom LSD-a, kako je navedeno na poledini slike.

Gotovo cjelokupno djelo **Alberta Kinerta** (1919. – 1987.) prožimaju animalistički motivi postepeno apstrahirane figurativnosti. Kinert polazi od organske morfologije, reducirajući deskripciju, stvarajući vlastitu varijantu lirskog enformela čiji oblici potiču asocijativan proces koji daje tim oblicima, pa ih čitamo kao jata ptica ili skupine nekih drugih *animalia*. Jedna od ranijih slika jest *Čudnovata ptica* iz 1966. godine gdje mrljasti potezi kista provociraju titravu površinu inače kompaktna oblika ptice izuzetno naglašenog kljuna koji zapravo preuzima cijelu glavu životinje. Iznimnu izražajnost koja asocira na zlokobnu atmosferu znamenite poeme *Gavran* Edgara Alana Poea nalazimo u djelu vrhunskog grafičkog umjetnika **Virgilija Nevjestića** (1935. – 2009.), umjetnika čija mašta uvijek iznova gledatelja vodi od poznatog prema nepoznatom, maštovitom, podsvjesnom, nadrealnom...

2 Usp. Krešimir Brandt: *Ptice s ljudskom dušom*, „CID-NOVA“, 1997., Zagreb, str. 69 – 70.
3 U Hrvatskom primorju smatralo se da će onog tko sanja galeba napustiti voljena osoba. Usp. K. Brandt: *Ptice s ljudskom dušom*, CID-NOVA, Zagreb, 1997., str. 70.

4 Kazališna predstava Petera Brooka i Clauda Carriera radena prema motivima Atarove poeme *Jezik ptica* nazvana je *Sabor ptica*. Izložba ciklusa slika Jagora Bučana pod nazivom *Sabor ptica* održana je u Studiju Josip Račić 3. – 15. 12. 2013., predgovor je napisao Ivica Župan. Poema *Jezik ptica* dostupna je dva prijevoda: *Jezik ptica*, Planetopija, Zagreb, 2019. s francuskog prijevoda prevela Sanda Hrzić te *Govor ptica*, Kulturni centar ambasade I.R. Iran u BiH, Sarajevo, 2003., u prijevodu s perzijskog Ahmeda Anande.

Crteži olovkom, ugljenom i temperom **Ivana Lovrenčića** (1917. – 2003.) iz brojnih crtačkih ciklusa izražavaju samu suštinu Lovrenčićeve poetike u koju je utkano stvaralaštvo sklono pučkoj dekorativnoj umjetnosti melankolično – lirskog karaktera stiliziranih prikaza živih i mrtvih ptica, slika duboko utisnutih u svijest slikara od ranog djetinjstva provedenog u zagorskom selu. Limene pločice prikaza ptica koje se čuvaju u Galeriji „Ivan Lovrenčić“ u Sv. Križu Začretje potkrepljene su etnografskom tradicijom vjetrokaza u obliku pijevca.

S druge strane, slikarica **Jadranka Fatur** (1949.), jedna od najvažnijih predstavnica hiperrealizma gradskih motiva u Hrvatskoj, slikom *Pejzaž s purama* iz 2003. godine iskazuje svojevrsan eskapizam iz neurotičnosti suvremenog grada u seoski mir.

S onu stranu predmetnog je djelo izrazito refleksivnog suvremenog slikara kasnije generacije, **Jagora Bučana** (1968.). Bučan istražuje suštinu likovnosti, misaonu pozadinu vizualnog koristeći se fotografijama ptica koje smješta na disciplinirane geometrijsko apstraktne pozadine. Susret je to prirode i znanosti te figuracije i apstrakcije u likovnom smislu. Ciklus slika pod nazivom *Sabor ptica*⁴ inspiriran je teološko mističnom poemom *Jezik ptica* perzijskog pisca Fariduddina Muhammeda Atara nastalom u 12. stoljeću koja predstavlja jedno od ključnih djela perzijske i sufijske književnosti. Ptice su ovdje simboli različitih oblika ljudske duše. Čini nam se da su upravo parabole kroz koje Atar progovara koristeći ptice, ono što čovjeka svjesno ili ne, veže za poimanje različitih vrsta ptica (bile one velike, male, lijepe, ružne, lijepog glasa ili graktalice), ponovno se utičući dojmovima koji tako utječu na formiranje *prirođenih* emocija (sreće, straha...). Nedjeljivost prirode od umjetnosti povezana je i sa sve češćim holističkim pristupom društvu. Tako je i kod nas već prisutna praksa da se objavljuju zbornici, pripremaju izložbe koji uključuju prirodoznanstvene članke, antropološke kao i članke koji razmatraju različite umjetničke vrste ili pak prava životinja u smislu etike životinja.

Slike ptica **Katarine Ivanišin Kardum** (1975.) inspirirane su slikaričinim radom u prirodoslovnom muzeju u Dubrovniku i dioramama koje se u njemu čuvaju. Bliskost s prirodom i promišljanje njene nesigurne budućnosti zbog neodgovornog ljudskog ponašanje obilježava i radove **Josipa Zankija** (1969.).

Delikatan crtež **Ive Patarčec** (1962.) nastavlja poetiku intimističkog senzibiliteta, ali neobično strogim izražajnim sredstvima – splet tankih, oštarih linija isprepleten je nekom geometrijskom logikom koji sugerira oblik ptice. Tako crtež istovremeno djeluje prozračno i nježno, ali i ozbiljno u strogoći mreže linija na bijeloj površini papira. **Ivica Malčić** (1964.) pak opsesivnom praksom da slikama svakodnevno bilježi vlastiti život i snalaženje u društvu duhovito komentira svoj život naslovom slike *Moje slike izražavaju i sramotu i ponos*, 2022. Na slici je prikazan veliki i „ponosni“ puran i mali sumarno dan čovječuljak, dakle sljedeću ikonografsku perspektivu čitamo: ono veliko je važno, malo nevažni, dakle, jesam li ja taj čovječuljak?

Lišen deskripcije i sveden na nekoliko nepravilnih geometrijskih ploha kokot **Matka Vekića** (1970.) iz sve se sile glasa izaziva kod gledatelja sažalni osmijeh zbog nemoći životinje. Kao što vidimo, ptice su zaista vrelo simboličkih prikaza i asocijacija, od onih poetičnih koji uzdižu pticu kao simbol ljepote, slobode, nepobjedivosti, mudrosti do onih koje se koriste

kao metafora gluposti pojedinca, društvenih pojava ili društva uopće. Mladog umjetnika Tina Samaržiju (1997.) zainteresirala je mistična ptica feniks zbog brojnosti simboličkih asocijacija, a dao ju je redukcijom likovnih izražajnih sredstava i svojevrsnom stilizacijom forme.

Slikar teškog života radnika posebno onih koji su bili prisiljeni zbog egzistencijalnih razloga napustiti svoju zemlju, tzv. „gastarbajtera“ Drago Trumbetaš (1937. – 2018.) koristi motiv ptice kao metaforu, simbol slobode, oslobođenje od okova vlasnika njegova rada. Personifikaciju vlastitog oslobođenog bića, radnik sanjari u viziji uzleta slobodne ptice otrgnute s lanca kojim je bila vezana. S druge strane pojedini slikari motivu ptice daju humornu notu. Franjo Klopota (1938. – 2019.) smjestio je cijelo selo s jatom gusaka na velika leđa pure kojem se jato lastavica približava donoseći tako prve proljetne dane. Ivan Lacković Croata (1932. – 2004.) ostaje vjeran svojim lirskim prikazima – idiličnu atmosferu zimskog sela dopunjuju raznobojne ptice na ogoljelim granama stabala poredane kao kakvi ukrasi božićnog drvca. Slikarica naivne poetike Marica Mavec Tomljenović (1920. – 2019.) crtajući i slikajući ptice također duhovito slika novopečene „dame – kokoši“ i tako koristi gotovo jedini simbol vezan za kokoši (ali ne i kokote!) – glupost. Petar Smajić (1910. – 1985.). Smajić je koloristički suspregnut, njegova roda / čaplja dugog kljuna i dugih elegantnih nogu nema kolorističkih dodataka.

Suvremenom ljubitelju grafičkog dizajna, posebno plakata, prva najvjerojatnija asocijacija uopće je ikonički plakat za baletu *Žar-ptica* i *Petruška* iz 1983. godine Borisa Bućana (1947. – 2023.). I inače, Bućan često je kako na plakatima tako i u svom slikarskom opusu koristio slikovitost motiva ptica i njihovih pojedinih dijelova tijela, kljunova, krila, nogu dajući im različite asocijativne sadržaje.

Veliki doprinos izložbi dao je bogati fundus Galerije grada Krapine s djelima autora koji potječu iz domaćeg krapinskog kraja, kao i onih koji su na bilo koji način vezani za krapinski Muzej. Riječ je o djelima Mirjane Drempetić Hanžić, Jadranke Fatur, Korane Gjalski Filipović, Željka Lesara, Zlate Radej, Ljubice Ratkajec Kočica, Vesne Sokolić, Ernesta Tomaševića, Renate Vranitzany Azinović, te Nade Žiljak. Željka Lesara zaokuplja skromni vrapčić koji je nažalost u nekim gradovima potpuno iščezao. I Mirjani Drempetić Hanžić (1971.) raznovrsne ptice jedan su od omiljenih motiva, dok je Renata Vranyczany Azinović (1950.) fascinirana simpatičnim likovima pingvina. U Krapini rođen 1897., Ernest Tomašević (1897. – 1980.), najstariji je umjetnik čija djela predstavljamo na izložbi. Zadržan je kromatikom živopisne ptice pauna i njegovog raskošnog repa.

Izložbom pod naslovom *Pohvala pticama* u Galeriji grada Krapine publici predstavljamo radove brojnih hrvatskih autora i autorica različitih generacija i različitih stilskih i medijskih karakteristika, povezanih motivom ptice kao dijela šire najstarije likovne teme – animalizma.

Za ovu izložbu radovi su posuđeni iz brojnih javnih, muzejskih institucija, iz privatnih zbirki i od autora te im svima zahvaljujemo što su krapinskoj publici omogućili ovakav reprezentativan pregled motiva hrvatskog slikarstva, kiparstva, fotografije i grafičke umjetnosti. Zahvaljujemo i Galeriji Prica iz Samobora na suradničkoj podršci kao i svima uključenima u organizaciju izložbe u Galeriji grada Krapine i Pučkog otvorenog učilišta Krapina.

19. Ivan Lacković Croata
Zima, 1973.



6. Zlatko Prica
Žena s pijetlom, 1953.



5. Slavko Kopač
Ptice na žicama, 1949.



7. Ivan Lovrenčić
Drvo i ptica, s.a.



18. Vasko Lipovac
Pohvala pticama, 1969.



11. Branko Ružić
Sova II, 1972.



2. Edo Kovačević
U zimi, 1964. – 1965.



31. Vladimir Dodig Trokut
Tice pjevaju na kiši, 1976.



22. Franjo Klopota
Nemirna večer, 1970.

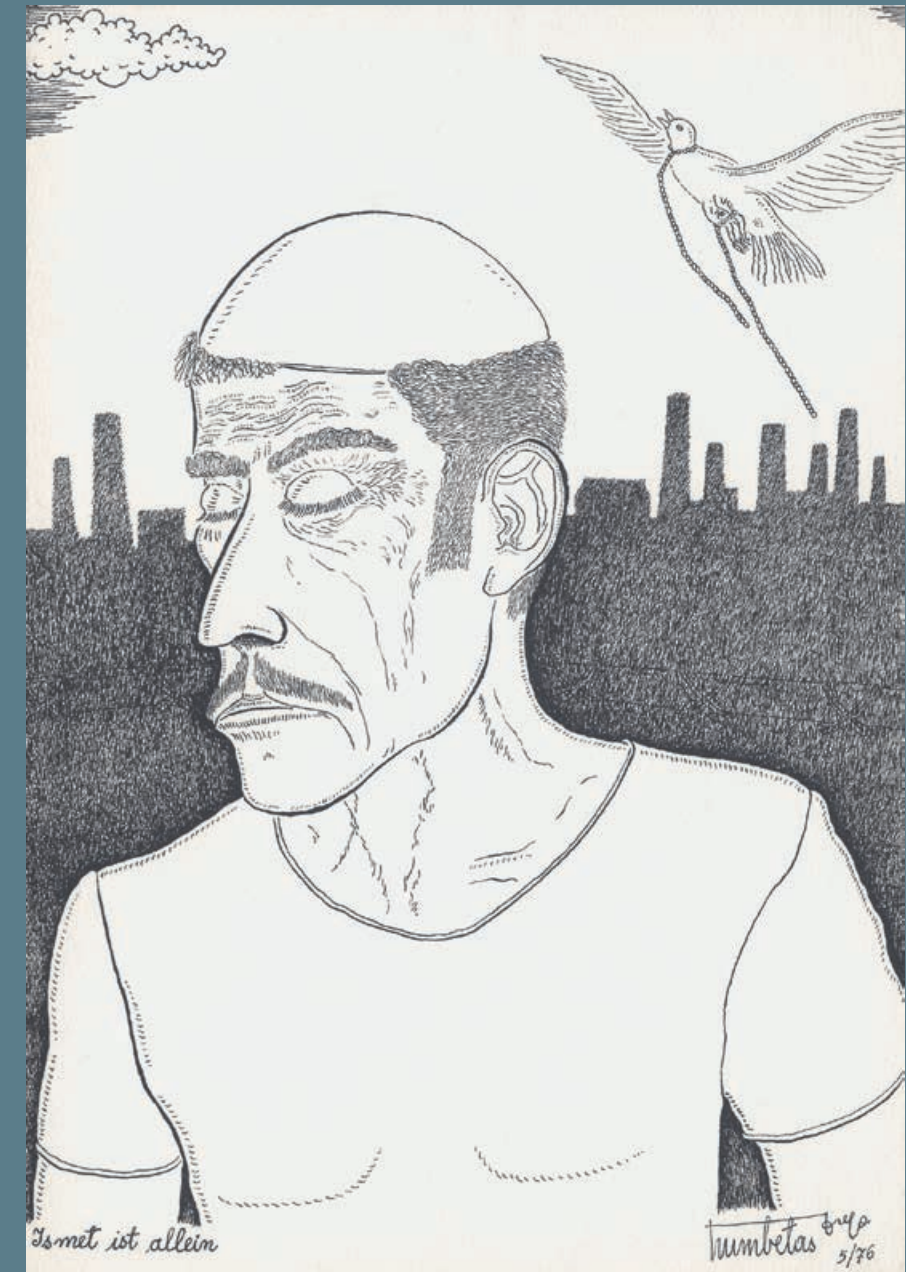
4. Petar Smajić
Roda, 1960.
→



21. Virgilije Nevjestić
CROA de NÖEL (Graktanje na Božić), 1978.



23. Drago Trumbetaš
Ismet ist allein, 1976.



12. Albert Kinert
Jato divljih pataka, 1982.



22. Ljubica Ratkajec Kočica
Ptica, oko 1980.



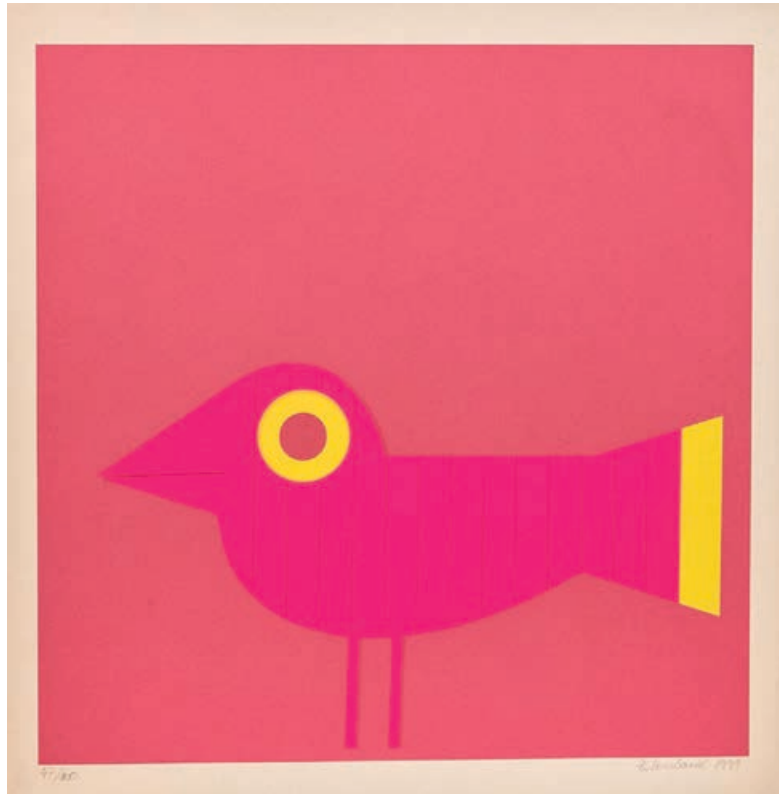
30. Boris Bučan
Žar ptica i Petruška (Stravinski), 1983.



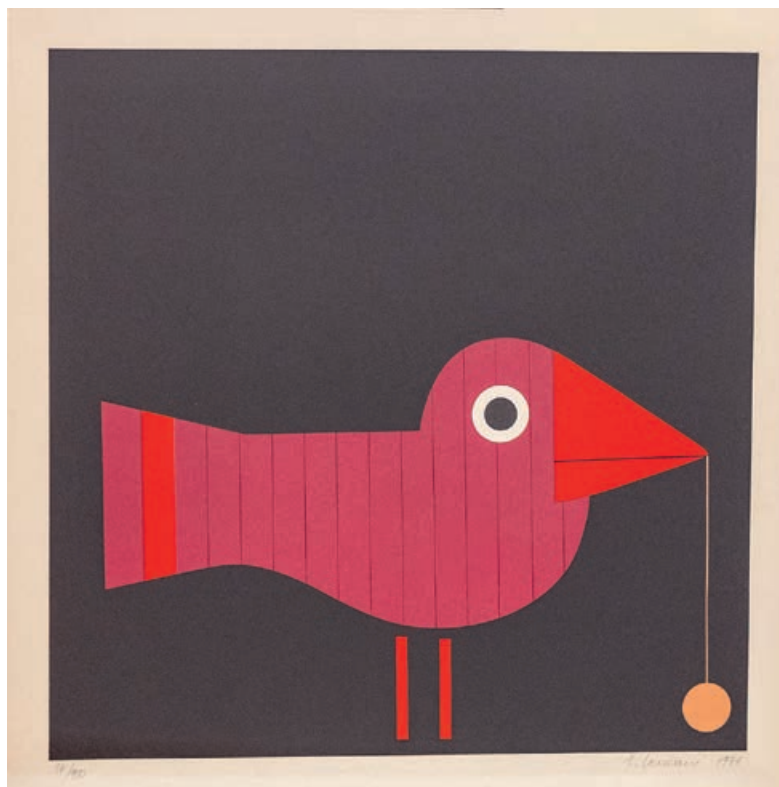
29. Ivica Šiško
Ptica, 1978.



16. Zvonimir Lončarić
Ptica 1, 1991.



17. Zvonimir Lončarić
Ptica 2, 1991.



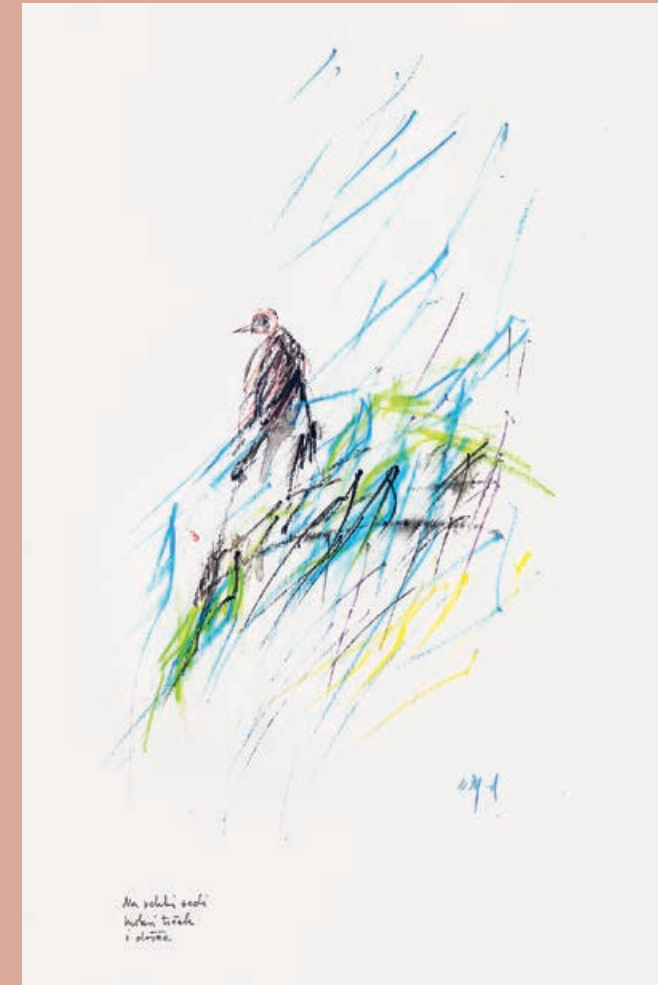
26. Miro Vuco
Mala ptica, 2000.



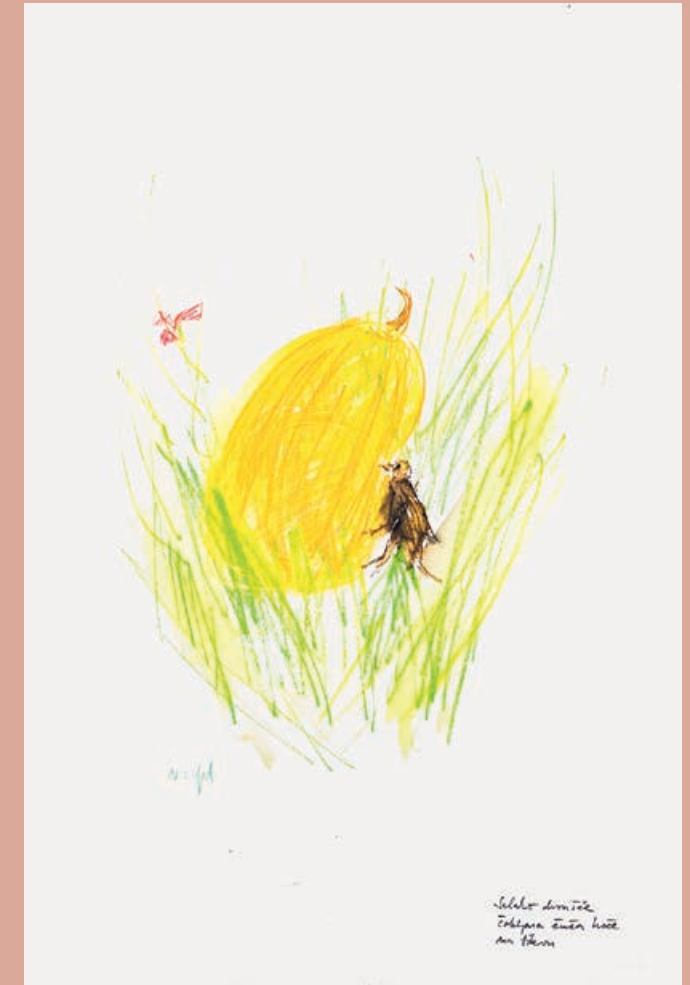
14. Zlata Radej
Ptica, 1990.



27. Nada Žiljak
Ftiček, 2002.



28. Nada Žiljak
Selsko dvorišče, 2002.



33. Renata Vranyczany Azinović
Pingvin s bebom, 2005.



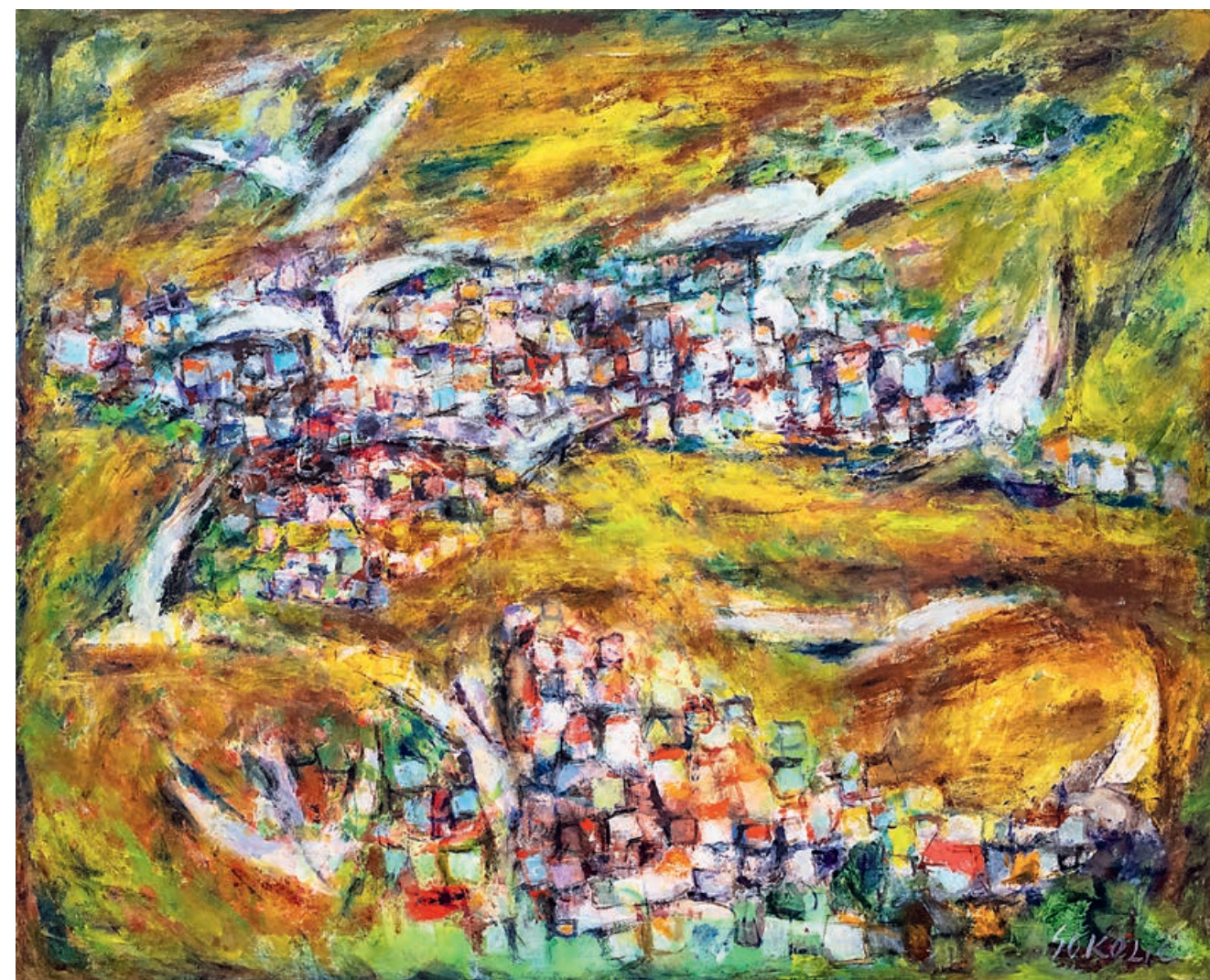
38. Josip Zanki
Bor na putu za Veliko Rujno, 2008.



40. Mirjana Drempetić Hanžić
Grakčući divlje guske, 2013.



15. Vesna Sokolić
Ptice nad gradom, 2010.



32. Jadranka Fatur
Pejzaž s purama, 2003.



36. Ivica Malčić
Moje slike izražavaju sramotu i ponos, 2022.
→



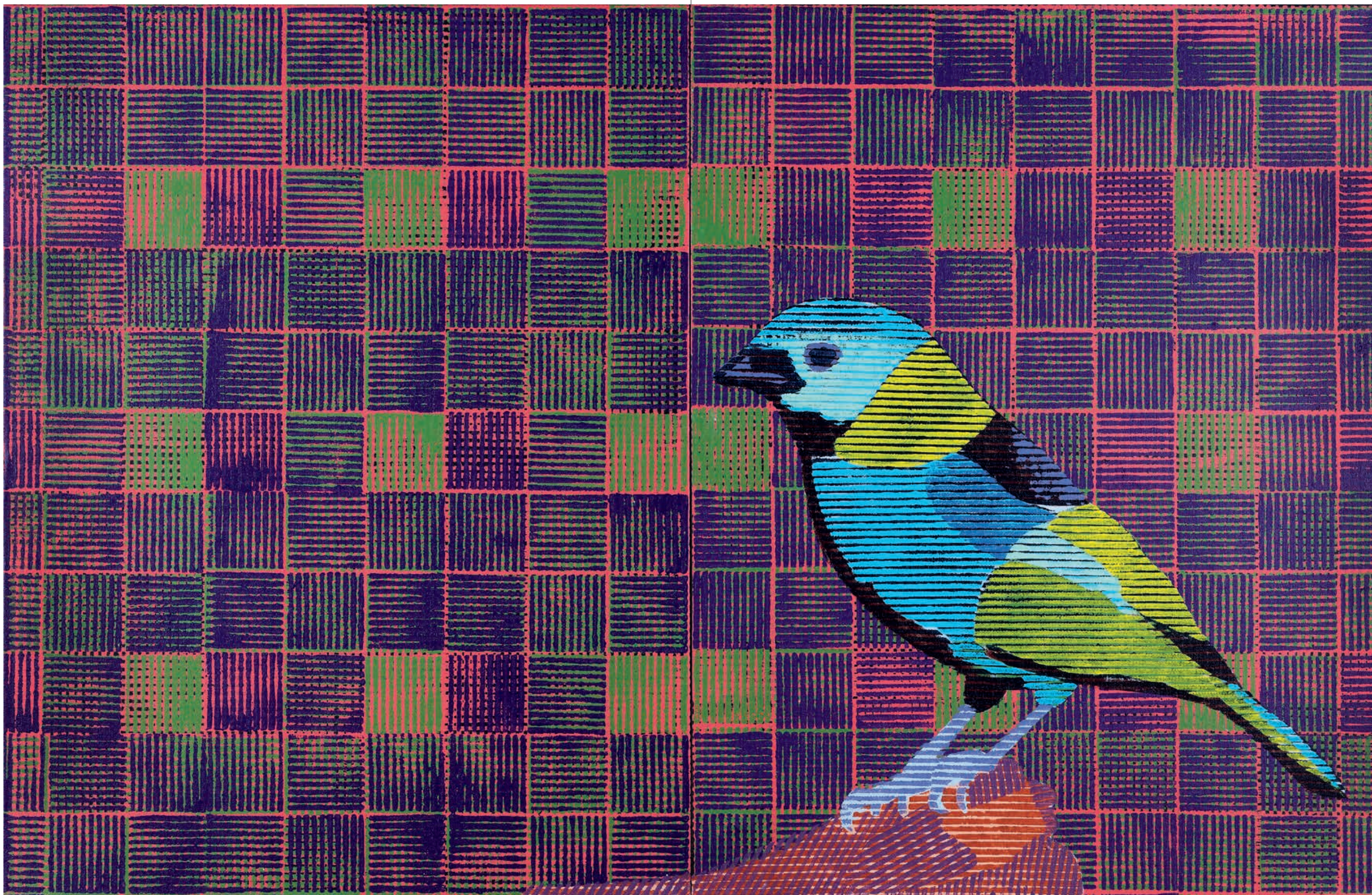
34. Željko Lesar
Aves, 2013.



39. Matko Vekić
Oroz, 2009.



37. Jagor Bučan
Tirkizna (iz ciklusa Sabor ptica), 2013.



42. Katarina Ivanišin Kardum
Still Landscape Series, bez naziva #9, 2017.



43. Katarina Ivanišin Kardum
Still Landscape Series, Interludij – Phasianus colchicus, 2019.



45. Tin Samaržija

Fenix, 2022.



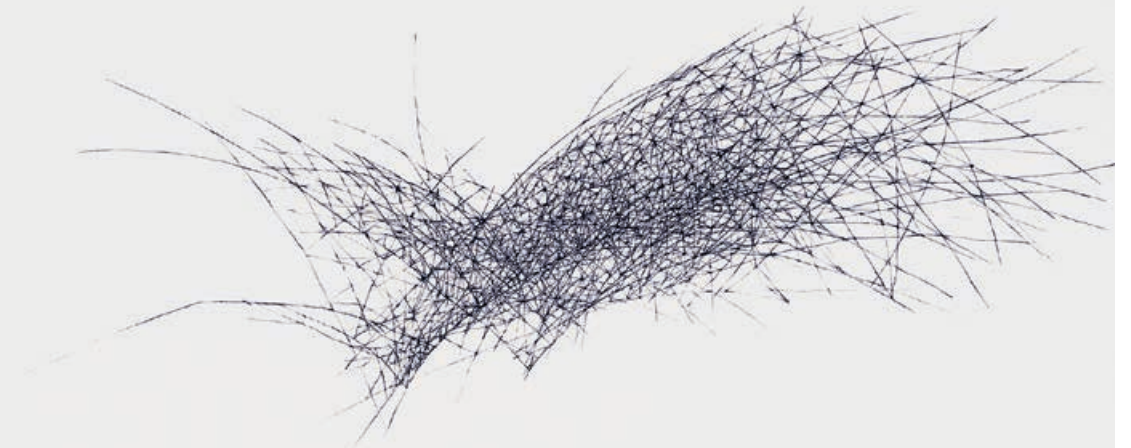
35. Iva Patarčec

Ptičice, 2023.



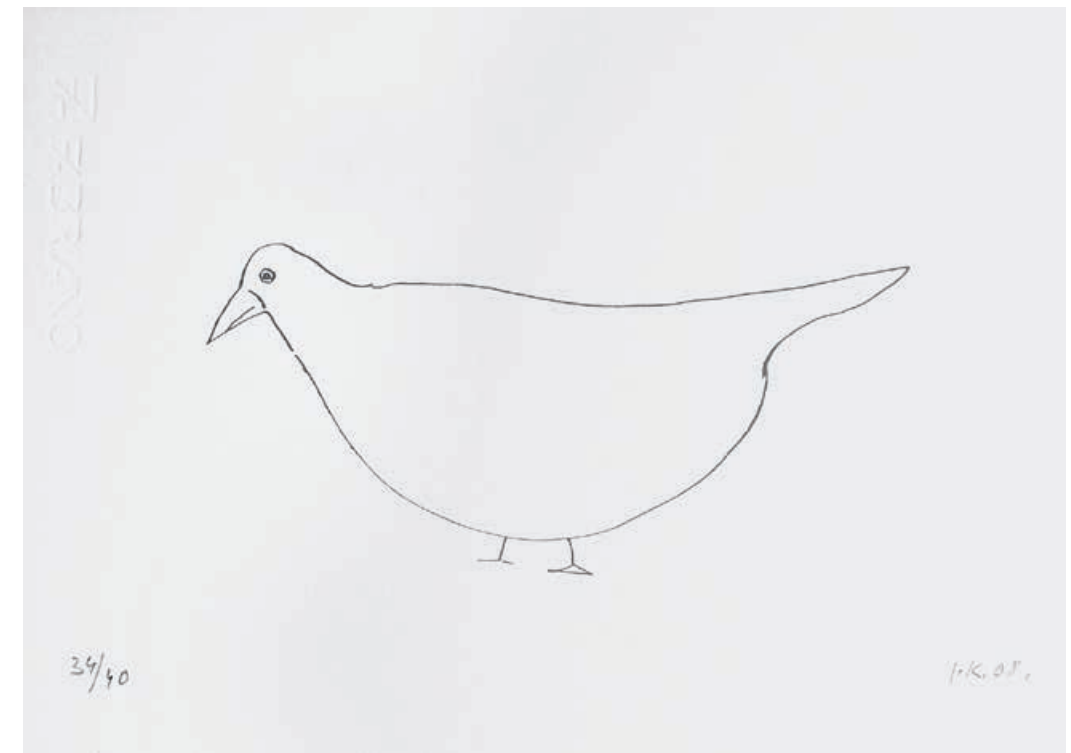
Fenix

2022



44. Tomislav Hršak
Čaplja, 2025.
←

13. Ivan Kožarić
Bez naziva, 2008.



1. **Ernest Tomašević** (1897. – 1980.)
Paun 1, sred. 20. st.
akvarel, 150 x 85 mm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

2. **Edo Kovačević** (1906. – 1993.)
U zimi, 1964. – 1965.
ulje/platno, 38,5 x 46 cm
foto: Goran Vranić
© Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb
vl. NMMU, Zagreb

3. **Marta Ehrlich** (1910. – 1980.)
Djevojčica i ptice, 1961.
lavirani tuš na papiru,
582 x 417 mm
foto: Goran Vranić
© Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb
vl. NMMU, Zagreb

4. **Petar Smajić** (1910. – 1985.)
Roda, 1960.
drvo, v. 36 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

5. **Slavko Kopač** (1913. – 1995.)
Ptice na žicama, 1949.
ulje na juti, 39 x 71 cm
vl. Galerija Klovićevi dvori, Zagreb

6. **Zlatko Prica** (1916. – 2003.)
Žena s pijetlom, 1953.
ulje na platnu, 100 × 90 cm
foto: Lucija Stolnik
vl. Galerija Prica, Samobor

7. **Ivan Lovrenčić** (1917. – 2003.)
Drvo i ptica, s.a.
lim, 38,5 x 34 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija Ivan Lovrenčić, Sv. Križ Začretje

8. **Ivan Lovrenčić** (1917. – 2003.)
Pijetao, s.a.
lim, 29 x 30 cm
vl. Galerija Ivan Lovrenčić, Sv. Križ Začretje

9. **Ivan Lovrenčić** (1917. – 2003.)
Ptica, 1986.
kombinirana tehnika,
18,5 x 30 cm
vl. Galerija Ivan Lovrenčić, Sv. Križ Začretje

10. **Ivan Lovrenčić** (1917. – 2003.)
Pijetao pod plavim drvetom, 2000.
kombinirana tehnika,
67 x 47 cm
vl. Galerija Ivan Lovrenčić, Sv. Križ Začretje

11. **Branko Ružić** (1919. – 1997.)
Sova II, 1972.
drvo, 39,5 x 15 x 63 cm
© Nacionalni muzej moderne umjetnosti, Zagreb
vl. NMMU, Zagreb

12. **Albert Kinert** (1919. – 1987.)
Jato divljih pataka, 1982.
tuš u boji / papir, 910 x 675 mm
vl. Dora Kinert Bučan

13. **Ivan Kožarić** (1921. – 2020.)
Bez naziva, 2008.
serigrafija / papir, 250 x 350 mm
foto: Sabina Kaštelančić
vl. Ljiljana Vuglač

14. **Zlata Radej** (1922. – 2016.)
Ptica, 1990.
keramika, 15 x 26 x 33 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

15. **Vesna Sokolić** (1924. – 2024.)
Ptice nad gradom, 2010.
ulje na platnu, 75 x 91 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

16. **Zvonimir Lončarić** (1927. – 2004.)
Ptica 1, 1991.
serigrafija na papiru,
50 x 50 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

17. **Zvonimir Lončarić** (1927. – 2004.)
Ptica 1, 1991.
serigrafija na papiru,
50 x 50 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

18. **Vasko Lipovac** (1931. – 2006.)
Pohvala pticama, 1969.
drvo, boja, 66,5 x 53 x 14 cm
vl. MSU, Zagreb

19. **Ivan Lacković Croata** (1932. – 2004.)
Zima, 1973.
ulje na staklu, 35 x 30 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

20. **Virgilije Nevjestić** (1935. – 2009.)
Podne (Matin), 1965.
bakropis na papiru,
66 x 50 cm
vl. Zaklada Virgilije Nevjestić

21. **Virgilije Nevjestić** (1935. – 2009.)
CROA de NÖEL (Graktanje na Božić), 1978.
tuš u boji na papiru,
80,5 x 114,4 cm
vl. Zaklada Virgilije Nevjestić

22. **Ljubica Ratkajec Kočica** (1935.)
Ptica, oko 1980.
kombinirana tehnika,
32 x 47 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

23. **Drago Trumbetaš** (1937. – 2018.)
Ismet ist allein, 1976.
tuš na papiru, 249 x 165 mm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

24. **Franjo Klopota**n (1938. – 2019.)
Dvoglava ptica, 1973.
ulje na platnu, 60 x 50 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Društvo za kajkavsko kulturno stvaralaštvo

25. **Franjo Klopota**n (1938. – 2019.)
Nemirna večer, 1970.
ulje na staklu, 35 x 30 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

26. **Miro Vuco** (1941. – 2025.)
Mala ptica, 2000.
ulje, kombinirana tehnika, keramička pločica
30 x 30 cm
foto: Darko Bovoljak
privatno vlasništvo

27. **Nada Žiljak** (1944.)
Ftiček, 2002.
kombinirana tehnika,
50 x 35 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

28. **Nada Žiljak** (1944.)
Selsko dvorišće, 2002.
kombinirana tehnika,
50 x 35 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

29. **Ivica Šiško** (1946.)
Ptica, 1978.
ulje na platnu, 81 x 60 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

30. **Boris Bučan** (1947. – 2023.)
Žar ptica i Petruška (Stravinski)
HNK, Split, 1983.
serigrafija na papiru
232 x 225 cm
vl. MSU, Zagreb

31. **Vladimir Dodig Trokut** (1949. – 2018.)
Tice pjevaju na kiši, 1976.
ulje na platnu, 45 x 74,5 cm
foto: Darko Bovoljak
privatno vlasništvo

32. **Jadranka Fatur** (1949.)
Pejzaž s purama, 2003.
akvarel, 46 x 55 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

33. **Renata Vranyczany Azinović** (1950. – 2025.)
Pingvin s bebom, 2005.
bronca, 24 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

34. **Željko Lesar** (1961.)
Aves, 2013.
ulje i akrilik na platnu,
91 x 100 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

35. **Iva Patarčec** (1962.)
Ptičice, 2023.
olovka na papiru,
500 x 500 mm
foto: Darko Bovoljak
vlasništvo autorice

36. **Ivica Malčić** (1964.)
Moje slike izražavaju sramotu i ponos, 2022.
akril, ulje na lesonitu
98 x 46,3 cm
vlasništvo autora

37. **Jagor Bučan** (1968.)
Tirkizna (iz ciklusa *Sabor ptica*), 2013.
akril na platnu,
130 x 200 cm (diptih 130 x 100 cm)
foto: Goran Vranić
vlasništvo autora

38. **Josip Zanki** (1969.)
Bor na putu za Veliko Rujno, 2008.
tuš na papiru, 500 x 625 mm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

39. **Matko Vekić** (1970.)
Oroz, 2009.
ulje na platnu, 100 x 110 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

40. **Mirjana Drempetić Hanžić** (1971.)
Grakčući divlje guske, 2013.
kombinirana tehnika,
70 x 50 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

41. **Mirjana Drempetić Hanžić** (1971.)
Jato vran, 2014.
kombinirana tehnika,
74 x 51 cm
foto: Ivan Hlebec
vl. Galerija grada Krapine

42. **Katarina Ivanišin Kardum** (1975.)
Still Landscape Series, bez naziva #9, 2017.
akvarel na papiru,
116 x 153 cm
vlasništvo autorice

43. **Katarina Ivanišin Kardum** (1975.)
Still Landscape Series, Interludij – Phasianus colchicus, 2019.
ugljen na papiru,
154 x 152 cm
vlasništvo autorice

44. **Tomislav Hršak** (1992.)
Čaplja, 2025.
metal, žica,
dimenzije s postamentom:
218 x 19 x 35 cm
vlasništvo autora

45. **Tin Samaržija** (1997.)
Fenix, 2022.
akril na platnu, 70 x 50 cm
foto: Josip Strmečki
vl. Zbirka Biškupić

Pohvala pticama

Od Ernesta Tomaševića i Ede Kovačevića
do Jadranke Fatur i Renate Vranyczany Azinović

14. 10. – 14. 11. 2025.

**PUČKO OTVORENO UČILIŠTE KRAPINA
GALERIJA GRADA KRAPINE**

Magistratska 25, 49000 Krapina
www.krapina.net

Autorice izložbe: Dajana Vlasisavljević, Snježana Pintarić

Likovni postav: Dajana Vlasisavljević, Snježana Pintarić

Koordinacija izložbe: Adela Podoreški

Tehnički postav: Predrag Kranjčec

Nakladnik: POU Krapina; Galerija grada Krapine

Magistratska 25, 49 000 Krapina

Za nakladnika: Grozdana Pavlović

Tekst: Dajana Vlasisavljević, Snježana Pintarić

Fotografije: Darko Bovoljak, Ivan Hlebec, Sabina Kaštelančić, Lucija Stolnik, Josip Strmečki, Goran Vranić

Grafičko oblikovanje: Ana Zubić

Tisak: Idea graf d.o.o.

Naklada: 250 primjeraka

ISBN 978-953-6332-37-3

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice
u Zagrebu pod brojem 001283218.



